

سرودار نامی اسلام، مالک اشتو

در طبیعه سال پانزدهم مجله دینی و علمی مکتب اسلام نگارنده سلسله مقالات « نامها و فرمانهای تاریخی امام ع » تسمیه گرفت بزرگترین منشور جهانداری یا فرمان امام (ع) به مالکه اشتر نفعی را ترجیح و تفسیر کرد . و مناسب‌دانست که نخست یوگرافی کوتاهی از مالکه شاگرد باوفای مکتب امام ع را که این منشور بنام نامی او صادر شده در آین شمازه بنویست تا خوانندگان گرامی با این سردار تئیج جهان اسلام بیش از پیش آشنا شوند .

و هم‌جای قدم او گذاشته بود . و بر استی که نمونه‌های ازاوشده بود ، سیاست‌داری با هوش ، رهبری بزرگ و زیمی کاردان و در عین حال قهرمانی چابک‌سوار ، و پهلوانی شیر افکن وی تظیر بود ، در حلم و برداشی همچون کوه استوار و در جود و سخا ، همچون ابر پر باد و پارانزا .

در سیاست‌داری شدت و خشونت و فرمش و ملامت‌داری توانم داشت ، گاهی این را و گاه آنرا آنجاکه مقام مقضی شدت و خشونت بود ثبت عمل بخرج میداد ، و آنجاکه جای نرمی و ملایمت بوده لایمت نشان میداد (۱) تا جایی که امام (ع) در باره او میراید : « هر گز نباید ترسید که او سنتی کند و ساقط شود ، آنجاکه سرعت عمل و شدت ناحیط نزدیک تراست او کندی و سنتی نمی کند و جایی که کندی نیکوتر است او تندی‌برود (۲) »

در حلم و برداشی اود استان معروف بهترین شاهداست : در زمانی که بزرگترین پستهای نظامی حکومت اسلامی را بهدهد داشت و بطور ناشناس از بازاری گفت ، لباس ساده در برداشت و با کمال فروتنی و تواضع را میرفت .

یکی از بازاریها تفریح کنان با ساحت‌وی جسارت کرد ، اورا دهاتی فقیری تصویر نموده بنایه قصخر کلوخی (یادست‌سازی فاسدی) بسوسی او پرتاپ کرد . مالک خم به ابر و نیاوردو رشد ، بازاری تیهکار نیز از شیرینکاری خود خنده دید .

(۱) - ابن ایی الحدید در شرح نهج (۲) نهج البلاغه نامه ۱۳

مردی بود که مسخره کردی شناختی ؛ واو گفت : بگمان راهگذاری غریب و دهانی بود ! آن مرد گفت که نسخت در اشتباہی ! این مرد سردار نامی اسلام مالک اشتر نخست بود بازاری که کاملاً پاشتباه خود پی برده بود ترسان-ولرزان با کمال عجله دنبال مالک رفت مالکوارد مسجدی شده نهاد میخواند، بازاری صبر کرده نمازو تمام شد سلام کرد و خود را روی قدمهای مالک انداخت پای او را می بوسد و عذرخواهی میکرد، مالک گفت چرا اینطور میکنی ؟ واپسین داد برای کار جاهلانهای که از من سرزد مالک گفت برخیز ! بخدا من بمسجد نیامدم مگر آنکه در باره تو دعا کنم ، دعا کنم خداترا بینخد و اخلاقت را اصلاح کنم (۱)

شجاعت مالک

در شجاعت و شهادت و ایمان مالک همین انداده بن کامام (ع) مکرر میفرمود ای کاش در میان سپاهمن دونفر مانند مالک بود وای کاش لااقل یک تنفر مانند مالک بود که در باره دشمن با مالک هم رای بود (۲)

ابن ابی الحدید سنی معترض میگوید: اگر کسی قسم یاد کند که خداوند در عرب و عجم قهرمانی دلیر تراز مالک اشتر نیافریده است بجز استادش علی ابن ایطاب (ع) در این سو گند من او را گناهکار و گرافه گو نمیدانم (۳)
شهادت عایشه

جنگ جمل پایان یافته بود ، عایشه احوال خواهر زاده اش عبد الله زیر را پرسید .
(عبدالله در شجاعت وزیر کی وحیله گری ضرب المثل بود) گفتند اورا دیدیم که به مصاف مالک اشتر میرفت ...

عایشه گفت ای وای بر اسماء ، بیچاره اسماء! ... (اسماء مادر عبدالله زیر و خواهر عایشه بود) مگر کسی که بجنگ مالک اشتر برود زنده برمیگردد
و اتفاقاً عبدالله با حیله گری توanst خود را در این جنگ از چنگال مالک نجات دهد (۴)

شهادت پیامبر برای مانع مالک

ابن ابی الحدید می نویسد : محدثان روایتی از پیامبر نقل کرده اند که بهترین سند و گواه برای مانع مالک اشتر است سپس آن حدیث را در ضمن داستان مفصلی از شهادت ابوزرغفاری نقل می کنند که خلاصه آن چنین است پیامبر ص بجمی از اصحاب که ابوزدمیان آنها بود فرمود : یکی از شما غریبان در بیانی از دنیا می رود ، آنکه جماعتی از مومنان « میر سند و اورا کفن نموده بخاک می سپارند ».

(۳۹۲۱) سفينة البحار

(۴) شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید

وقتها از میان آن چند نفر ، ابوذر غفاری در بیان از دنیارفت و عده‌ای از کاروانیان از جمله مالک اشتر و حجر بن عدی رسیدند و جنازه اورا با احترام برداشتند^(۱) مالک شاعری توانا و خطیبی بی بدیل بود ، در عرصه صفين علاوه بر بازوی توانا و شمشیر آبدار خطابهای آتشین و حمامهای شورانگیز او نیز در دفاع از حق و حقیقت معجزه میکرد .

و اینک یکی از خطابهای گوتاه اورد صفين حمدوسپاس خدای را که آسمانهای بلند را آفرید و رحمانیت او عرش را زیر مهیز در آورد آنچه در آسمانها وزمین است از آن اوست اورا سپاس می‌گوییم بر امتحان و آزمایش‌های نیکوش و بر نعمتهای پیاپی و بی دریغش ، حمدوسپاس بسیار ، در هر صبح و شام ، و همیدانم که هر که را که خداهابت کند را می‌یافته است و هر که رانه گم شده و گمراه است .

او محمد^(ص) را بر امتنی و درستی فرستاد ، تا آئین او را بر تمام آئینها علی رغم مشکان غالب گرداند ...

سپس دست تقدیر و سر نوشت مارا بدين سر زده میں کشاند تا بادشمنان خدا و دشمنان خودمان معاویه و بیارانش پیکار کنیم ، خدای را بسی شکر که ما به فضل و نعمت پرورد گار باقلی پاک و آنکه از ایمان و بصیرتی کامل با آنها ملاقات می‌کنیم و از کارزار آنها می‌مید تواب و یمنی از عذاب پرورد گار را داراییم .

پسر عمومی پیامبر ، شمشیر بران خدا ، نخستین مؤمن ، آنکس که هیچکس پیش ازاوبا پیامبر^(ص) نماز نخوانده علی بن ابی طالب^(ع) باماست و پیشو اور هبر ما همیو است ، هر گز گناهی از روی سرتزده ، دین خدای را او خوب نفهمیده ، و بحدود احکام الهی دانا و بصیر است ، پس در سایه چنین رهبری دانا بکوشید و حزم و احتیاط را از دست نزدیک و بدانید که شما بر حقید و دشمنان تبان بر باطل .

این افتخار برای شما بس که در این نبرد نزدیک صد نفر از دلاوران صحنه بدر باشتمدت و همداستانند غیر از سایر اصحاب پیامبر که جزو بیاران شما هستند ولی توفیق شر کت در غزوه بدر را نداشته اند .

چه افتخاری از این بالاتر که همان پرچمهاشی که در رکاب پیامبر^(ص) در اهتزاز بود ، هم اینک در اردوی شما در اهتزاز است و همان پرچم داران در میان شما هستند .

و چه ننگی برای دشمن از این بیشتر که پرچمهاشی که علیه پیامبر افراشته شده بود هم اکنون در میان دشمنان شما افراشته است و کسانی که سالها آن پرچمها را بر دوش کشیده و با حضورش جنگیه بودند اکنون بدفاع از معاویه با شمامی جنگند

(۱) شرح ابن أبي الحدید بنقل از استیعاب

پنا براین هیچ نندمده‌لی در لزوم پیکار با آنان دچار تردید و دو دلی نمی‌شد، آری مرده دلان آزمبار ذه بامعاویه‌ها باز نمی‌ایستند، وزنده دلان از نمر که نبرد نمی‌ترسند، چه دوراه بیشتر در پیش نیست یافته و پیر و زی ویا برک و شهادت در راه خدا، خدام او شمار احظوظ و حر است کند آن چنان‌که پرهیز کاران و مطیعتانش را حفظ می‌کند و خدا طاعت و فرماین برداریش را بدلهای مالاهم کندو اقامه میخواهم کشما و مرای ای امر زد... (۱)

* * *

حیله گر شامعاویه شنید که عالم از طرف امام باستانداری مصر بر گزیده شده به آن سوی حر کتمی کند او که دل خونینی از مالک داشت و سالها نقشه قتل ناجوانمردانه او را می‌کشید بفرماندار «قلزم» محلی که سردار مالک به مصر بود قاعده‌ای محربانه نوشته و عسلی فهر آسود همراه آن فرستاد و اورا با وعده‌های فراوان و تطمیع بسیار و ادار کرد که هنگامه بروید مالک به «قلزم» او را مهمنان نموده با همان عسل ویرا مسموم سازد وقتی فرماندار جنایتکار «قلزم» فریفتشده و قول مساعدداد حیله گرشام اذاین جنایت استفاده سیاسی دیگری نیز نموده خود را مستحباب الدعوه جلوه داد!

در حضور جمعیت هنر رفت و گفت: من درباره عالم اشتر که بشیرش بسیاری از شما را از پای در آوردند نفرین می‌کنم و شاهام آمین بگویید تا خدا اور اهل کدهد... و سپس نفرین کرد و مردم آمین گفتند...

طولی نکشید که فرماندار جنایتکار قلزم موقیت خود را بسیع معاویه رساند... حیله گر شام گفت: علی (ع) دو دست داشت یکی در صفين جدا شده و مقصودش عماری اس بود و دیگری نیز بدعای شماقطع شد... خداماللک را کشت! (۲)

و این است معنی آنجه «راسل» می‌گوید: می‌است در عرف هیئت حاکمه عبارت است از علم خر کردن توده‌ها (۳)

وقتی خیر شهادت مالک به امام (ع) رسیده فرمود: بخداماک برای من چنان بود که من، برای رسول خدا (ص) او اگر کوه بود کوهی مستحکم بود، واگر در صلات ایمان همچون سنگ بودستگی سخت بود، مالکا: بخدا که مرک توجهانی را تکان داد شایسته است که در عزای توحشها گریان شود، انالله و اانا الیه راجعون والحمد لله رب العالمین، خدا یا مرک او را بحساب تومی گذارم، چه مرک او از مصیبتهای روزگار بود، خدامالک را دامت کند که بقهش رفاقت روزگارش سر آمد و بمقابلات پروردگارش شناخت با یانکه پس از مصیبیت پیامبر (ص) ائم خود را برای تحمل مصائب آمده کرده بودم ولی باید اقرار کنم که مرک عالمک مصیبیت بزرگی بود

(۱) الراعی والرعیه (۲) سفينة البحار

(۳) تاریخ فلسفه سیاسی پازار گاد